

ning. Ligeledes Spørgsmaalet om Alderdomshjem, om Opførelse af Skoler o. s. v., der kunde være mange Ting, som jeg kunde ønske at faa ud til Folkeafstemning. Og hvis man ønsker ved en ny Revision af den kommunale Lovgivning at tage hele det Spørgsmaal op, hvor stor Indflydelse man skal give Mindretallene, om Mindretallene skal have Ret til at prøve, om Flertallet fremdeles er Flertal i Kommunen, skal ikke alene jeg, men jeg tror, jeg tør sige hele mit Parti være villigt til at arbejde paa en saadan Reform, efter at den er nøje overvejet og gennemdrøftet. Men jeg personlig vil ikke være med til en Lovgivning som den, der her foreslaas, fordi i alt Fald alle vi, der ikke har været med i Udvalget eller Kommissionen — der sad jo ikke saa mange Medlemmer der —, ikke har haft Tid og Lejlighed til at overveje dette Spørgsmaal, som ingenlunde er saa let at løbe til, og slet ikke er i Stand til at overse Konsekvenserne fuldt ud. Og selv om jeg kunde bruge det til Agitation ved de forestaaende Valg og muligt skaffe mig nogle Stemmer, vil jeg ikke være med til noget, som jeg ikke paa Forhaand er sikker paa er, som det skal være, saa jeg ærligt og redeligt siden kan forsvare det.

For øvrigt kan jeg nævne Eksempler paa, at vi Socialdemokrater er gaaet imod at appellere til Vælgerne, fordi det var en ensidig Appel, der var Tale om, ligesom det til en vis Grad er i det foreliggende Tilfælde. Da man ved Revisionen af den kommunale Skattelov fik indført en Bestemmelse, som gav Vælgerne en særlig Indflydelse med Hensyn til Spørgsmaalet om Skatteudskrivning, gik vi Socialdemokrater imod det. Det, at man er Tilhænger af Folkestyre, behøver ikke at betyde, at man i hvert Tilfælde, hvor andre finder, at man skal have Folkestyre, maa finde det rigtigt. Lad os bare faa Folkestyre, og saa meget som muligt, men lad os forberede det ordentligt og være enige om, at saa skal det gælde i alle Tilfælde.

Jeg skal i øvrigt sige med Hensyn til den foreliggende Sag, at naar man har hørt paa denne Diskussion, synes jeg næsten, det er nødvendigt at fortælle, at det er en alvorlig Sag for en. Det er ogsaa en alvorlig Sag for mig, og derfor kan jeg ikke gaa glat med til alt, hvad der er foreslaaet fra den ene eller den anden Side. Jeg har overvejet hvert enkelt Ændringsforslag og taget min Stilling der-

efter. Jeg har kun ment det nødvendigt at motivere min Stilling til dette specielle Spørgsmaal om Folkeafstemning og den Maade, hvorpaa den skal foregaa efter dette Forslag.

Endelig vil jeg sige som mit rent personlige Syn paa denne Sag, at jeg tror, Afholdsmændenes Arbejde for at fremme Ædrueligheden i vort Land ødelægges, hvis man i alt for høj Grad gør det til et Lovgivningsspørgsmaal, til noget, som enten Kommune eller Stat bestemmer, efter som der nu er Tale om Forbud i Kommunen eller i hele Landet. Jeg tror ikke, det gavner Afholdsbevægelsen. Jeg tror, Afholdsmændene skulde have fortsat med at gøre det at nyde for megen Spiritus til noget, man maatte skamme sig over. Jeg kunde tænke mig, at vi kom meget længere ad den Vej. Jeg kunde tænke mig, at hvilken Klasse vi end tilhørte, vilde vi ikke finde os i, at vore Klassefæller drak mere, end de havde godt af. Jeg kunde for Arbejdernes Vedkommende, som dog staar mit Hjerter nærmest, tænke mig, at man, naar en Kammerat drak for meget og ødelagde sin Familie, ikke behandlede ham et eneste Haar bedre end en Skrubrækker. Jeg tror, at en saadan Fremgangsmaade vilde være langt, langt bedre, have langt, langt bedre Virkning end al Forbudslovgivning.

Kvist: Overfor den ærede sidste Taler skal jeg kun sige, at han syntes at befinde sig i fuldstændig Vildfarelse. Denne Sag er ikke ny. Det er ikke længe siden, vi grundigt gennemdebatterede den. I 1912 blev den nugældende Lov enstemmigt vedtaget af begge Rigsdagens Ting, saa det er jo ikke noget nyt for Rigsdagen at skulle til at beskæftige sig med det Spørgsmaal. — Dernæst siger det ærede Medlem, at Sagen er ikke forberedt. Jo, den er forberedt, dels gennem en Kommission og dels gennem et Udvalg.

Dæt er en Misforstaaelse af det ærede Medlem for Stege-Kredsen (Jessen), naar han hævder, at netop denne Vedtagelse vil tvinge dette Spørgsmaal frem til Afgørelse ved de kommunale Valg. Nej, tværtimod, den vil frigøre det fra de kommunale Valg. Thi det er ikke et Mindretal, der kommer til at kæmpe om, hvorvidt de kan blive repræsenteret i Sogneraadet eller ej. Det har vi netop udelukket ved, at 25 pCt. af de kommunale Vælgere kan forlange og faa en Afstemning, selv om de ikke er repræsenterede i det kommunale Raad.